

11 Μαρτίου, 1993

[Α. ΛΟΙΖΟΥ, Π., ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Διστές]

ΝΙΚΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ ΑΡΓΥΡΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥΔΚΙΑΣ,

Εφεσείων,

ν.

ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ,

Εφεσίβλητης.

(Ποινική Έφεση Αρ. 5695).

- Ποινή — Απόσπαση χρημάτων και αγαθών με ψευδείς παραστάσεις κατά παράβαση των άρθρων 297, 298 και 29 του Ποινικού Κώδικα Κεφ. 154 — Συστηματική έλλειψη σεβασμού προς το Νόμο — Επιβολή ποινής φυλάκισης έξι μηνών, διαταγή για ενεργοποίηση προηγούμενης ποινής φυλάκισης έξι μηνών μετά την έκτιση της εξάμηνης ποινής φυλάκισης που επιβλήθηκε στην παρούσα υπόθεση και διαταγή για πληρωμή ΑΚ211 εξόδων της δίκης — Η ενεργοποίηση της ποινής φυλάκισης επικυρώθηκε από το Εφετείο - Η διαταγή για πληρωμή των εξόδων ακυρώθηκε. 5
- Ποινή — Ενεργοποίηση — Άρθρο 4(1) του περί της Υφ' όρον Αναστολής της Εκτελέσεως Ποινής Φυλάκισεως σε Ωρισμένες Περιπτώσεις Νόμου του 1972 (Νόμος αρ. 95 του 1972) — Αρχές που διέπουν το θέμα — Άρθρο 4(2) του ίδιου Νόμου — Κατά πόσο είναι η διάπραξη ή η καταδίκη για μεταγενέστερο αδίκημα που πρέπει να εμπίπτει στα χρονικά πλαίσια εφαρμογής του διατάγματος για αναστολή της ποινής. 10 15
- Έξοδα — Τι προνοεί η Κυπριακή νομολογία αναφορικά με την καταβολή εξόδων σε ποινικές υποθέσεις. 20
- Τον Αύγουστο του 1989, σε δύο περιπτώσεις, ο εφεσείων αγόρασε εμπορεύματα από φρουταρία στην Ακρόπολη και έδωσε στην ιδιοκτήτρια δύο επιταγές χωρίς αντίκρουσμα για τα ποσά των ΑΚ50 και ΑΚ70, ενώ ε γνώριζε ότι ο λογαριασμός του στη Νέα Συνεργατική Πιστωτική Εταιρεία Καΐμακλίου δεν είχε αντίκρουσμα. Λήφθηκαν υπόψη οκτώ υποθέσεις παρόμοιας φύσεως που εκκρεμούσαν εναντίον του. Η έφεσή του εστρέφετο εναντίον της ενεργοποίησης της προηγούμενης ποινής φυλάκισης με αναστολή και της διαταγής για διαδοχική έκτισή της μετά την επιβληθείσα στην παρούσα υπόθεση ποινή φυλάκισης έξι μηνών. 25
- Το Ανώτατο Δικαστήριο απέρριψε την έφεση και αποφάνθηκε ότι: 30

2 Α.Α.Δ. Χριστούδκιας ν. Αστυνομίας

5 1. Σύμφωνα με το άρθρο 4(1)(α) του Νόμου 95/72 το διάταγμα για ενεργοποίηση εκδίδεται εκτός αν το Δικαστήριο πιστεύει ότι θα ήταν άδικο έχοντας υπόψη (α) όλες τις περιστάσεις που μεσολάβησαν από την αναστολή της ποινής και (β) τις περιστάσεις διάπραξης του νέου αδικήματος.

10 2. Όπως προκύπτει από το λεκτικό του άρθρου 4(2) του Νόμου 95/72 ο ουσιώδης χρόνος είναι ο χρόνος καταδίκης στο μεταγενέστερο αδίκημα που πρέπει να είναι μέσα στην περίοδο εφαρμογής του διατάγματος και όχι ο χρόνος διάπραξής του.

15 3. Με βάση τη σχετική νομολογία το πρωταρχικό ζήτημα που πρέπει να μελετηθεί είναι κατά πόσο η παράβαση του διατάγματος αναστολής είναι για οποιονδήποτε λόγο δικαιολογημένη ή η βαρύτητά της μειώνεται εξ αιτίας οποιωνδήποτε περιστατικών. Στην απουσία κατάλληλων περιστατικών που μειώνουν την βαρύτητα της παράβασης των όρων της αναστολής, ενεργοποίηση πρέπει να διατάσσεται ως κανόνας.

20 4. Η ενεργοποίηση δεν συνδέεται με την ομοιότητα του νέου αδικήματος και εκείνου για το οποίο είχε ανασταλεί η ποινή αλλά με τους λόγους για τη μη τήρηση των όρων κάτω από τους οποίους η ποινή έχει ανασταλεί.

25 5. Η ποινή που επεβλήθη στον κατηγορούμενο είναι επιεικέστατη λαμβάνοντας υπόψη την σοβαρότητα του αδικήματος και των υποθέσεων που λήφθηκαν υπόψη.

30 6. Όπως έχει τονισθεί από την νομολογία μας τα έξοδα ποινικών υποθέσεων ειδικά σε περιπτώσεις που διατάσσεται η φυλάκιση του κατηγορουμένου, εκτός αν υπάρχουν ειδικοί λόγοι, πρέπει να βαρύνουν την κατηγορούσα Αρχή.

Η έφεση επιτρέπεται μόνο σε ότι αφορά τη διαταγή των εξόδων που πρέπει να καταβληθούν από τη Δημοκρατία.

35 *Η έφεση απορρίπτεται και επιτρέπεται μόνον ως προς τα έξοδα τα οποία να πληρωθούν από τη Δημοκρατία.*

Υποθέσεις που αναφέρθηκαν:

Βασιλειάδης ν. Αστυνομίας (1991) 2 Α.Α.Δ 409·

Λούκα ν. Αστυνομίας (1986) 2 Α.Α.Δ. 141·

Ιωάννου ν. Αστυνομίας (1989) 2 Α.Α.Δ. 251.

35 Έφεση εναντίον Καταδίκης και Ποινής.

Έφεση εναντίον της καταδίκης και της ποινής από τον

Νίκο Ευαγγέλου Αργυρού Χριστούδκια ο οποίος βρέθηκε ένοχος στις 16.10.92 από το Επαρχιακό Δικαστήριο Λευκωσίας (Αριθμός Ποινικής Υπόθεσης 10583/90) σε δύο κατηγορίες για απόσπαση χρημάτων και αγαθών με ψευδείς παραστάσεις κατά παράβαση των άρθρων 297, 298 και 29 του Ποινικού Κώδικα, Κεφ. 154, και καταδικάστηκε από Ναθαναήλ Ε.Δ. σε ποινή φυλάκισης έξι μηνών και διατάχθηκε η ενεργοποίηση προηγούμενης ποινής φυλάκισης έξι μηνών που είχε επιβληθεί με αναστολή σε προηγούμενη υπόθεση και διετάχθηκε η έκτιση αυτής διαδοχικά και μετά την έκτιση της εξάμηνης ποινής φυλάκισης που του επιβλήθηκε στην παρούσα υπόθεση. Διετάχθη επίσης να πληρώσει £211.- έξοδα.

A. Ευτυχίου, για τον εφεσείοντα.

Γ. Παπαϊωάννου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους εφεσίβλητους.

Cur. adv. vult.

A. ΛΟΙΖΟΥ, Π. ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Ο εφεσείων βρέθηκε ένοχος ύστερα από ακροαματική διαδικασία σε δύο κατηγορίες για απόσπαση χρημάτων και αγαθών με ψευδείς παραστάσεις κατά παράβαση των άρθρων 297, 298 και 29 του Ποινικού Κώδικα, Κεφ. 154.

Ο εφεσείων με ψευδείς παραστάσεις και με σκοπό καταδολίευσης απέσπασε στις 28 Αυγούστου 1989 και 23 Αυγούστου 1989, από την Αντρούλα Πιτσιλλή από την Ακρόπολη, το ποσό των £50 και £70 σε εμπορεύματα και μετρητά, εκδίδοντας δύο επιταγές της Νέας Συνεργατικής Πιστωτικής Εταιρείας Καΐμακλίου, ημερ. 21 Αυγούστου 1989 και 23 Αυγούστου 1989 αντίστοιχα, για τα πιο πάνω ποσά και για την αγορά εμπορευμάτων από τη φρουταρία της παραπονουμένης, ενώ εγνώριζε ότι ο λογαριασμός του στην Πιστωτική Εταιρεία δεν είχε αντίκρουσμα.

Ο εφεσείων είχε επισκεφθεί τη φρουταρία της παραπο-
 νουμένης, αγόρασε τα εμπορεύμα και έδωσε τις επιταγές
 λαμβάνοντας πίσω ορισμένα μετρητά ενώ οι επιταγές δεν
 είχαν αντίκρουσμα. Αυτές επιστράφηκαν πίσω στην παρα-
 5 πονουμένη, η οποία τις είχε οπισθογραφήσει προς το με-
 σάζοντα φθαρτέμπορα για σκοπούς εξόφλησης δικών της
 χρεών. Παρά τις πολλαπλές επικοινωνίες της παραπο-
 νουμένης με τον εφεσείοντα, ο εφεσείοντας δεν ανταπο-
 κρίθηκε έγκαιρα με αποτέλεσμα να καταγγελθεί η υπόθεση
 10 στην Αστυνομία, παραλείποντας και πάλι να συμμορφω-
 θεί παρά τις νενομισμένες ειδοποιήσεις της Αστυνομίας.
 Εν τέλει ένα χρόνο περίπου μετά την καταγγελία ο εφε-
 σείων πλήρωσε στην παραπονούμενη τα χρήματα μέσω
 της Αστυνομίας σε δύο ή τρεις δόσεις.

15 Με αίτηση του εφεσείοντα, κάτω από το άρθρο 81 του
 περί Ποινικής Δικονομίας Νόμου, Κεφ. 155, και με την
 συγκατάθεση του Κατηγόρου λήφθηκαν υπόψη οκτώ υπο-
 θέσεις παρόμοιας φύσεως με αριθμούς 37529/90, 20620/
 91, R.C.I. αρ. 1003/91, R.C.I. αρ. 495/91, 26265/91, 741/92,
 20 742/92 και 3870/91, οι οποίες εκκρεμούσαν εναντίον του
 εφεσείοντα. Το Δικαστήριο επέβαλε στον εφεσείοντα ποινή
 φυλάκισης έξι μηνών και ενεργοποίησε προηγούμενη
 ποινή φυλάκισης έξι μηνών που είχε επιβληθεί με αναστο-
 λή στην Ποινική Υπόθεση αρ. 4205/80 και διέταξε να εκτι-
 25 θεί αυτή διαδοχικά και μετά την έκτιση της εξάμηνης ποι-
 νής φυλάκισης που του επιβλήθη στην παρούσα υπόθεση.
 Διέταξε επίσης την πληρωμή £211 εξόδων της δίκης.

Εναντίον της καταδίκης και της ποινής καταχωρήθηκε
 η παρούσα έφεση, η οποία αποσύρθηκε σε ότι αφορά την
 30 καταδίκη και τους άλλους λόγους εφέσεως και συζητήθηκε
 μόνο ως προς το θέμα της ενεργοποίησης της ποινής φυ-
 λάκισης έξι μηνών που είχε επιβληθεί στον εφεσείοντα σε
 προηγούμενη καταδίκη με αναστολή και τη διαταγή του
 Δικαστηρίου να εκτιθεί αυτή διαδοχικά και μετά την έκτι-
 35 ση της ποινής φυλάκισης που επέβαλε στον εφεσείοντα
 στην παρούσα υπόθεση.

Οι αρχές που διέπουν το θέμα της ενεργοποίησης ποινής φυλάκισης με αναστολή, διέπονται από τις πρόνοιες του άρθρου 4(1) του περί Υφ' όρον Αναστολής της Εκτέλεσεως Ποινής Φυλακίσεως σε Ωρισμένες Περιπτώσεις Νόμου το 1972 (Νόμος αρ. 95 του 1972). Το άρθρο αυτό 5
 προνοεί ότι εκδίδεται διάταγμα δυνάμει της παραγράφου (α) του εδαφίου (1) εκτός αν το Δικαστήριο πιστεύει ότι θα ήταν άδικο έχοντας υπόψη (α) όλες τις περιστάσεις που μεσολάβησαν από την αναστολή της ποινής και (β) τις περιστάσεις διάπραξης του νέου αδικήματος.

10

Από το λεκτικό του άρθρου 4(2) φαίνεται ότι ο ουσιώδης χρόνος είναι ο χρόνος καταδίκης στο μεταγενέστερο αδικήμα που πρέπει να είναι μέσα στην περίοδο εφαρμογής του διατάγματος και όχι ο χρόνος διάπραξής του.

Το άρθρο αυτό έτυχε δικαστικής ερμηνείας σε αριθμό 15 υποθέσεων. Στην υπόθεση *Γεώργιος Βασιλειάδης ν. Αστυνομίας*, (1991) 2 Α.Α.Δ. 409, επιβεβαιώθησαν οι αρχές που τέθηκαν σε προηγούμενες αποφάσεις, όπως στην υπόθεση *Δημήτρης Παράσχου Λούκα ν. Αστυνομίας* (1986) 2 Α.Α.Δ. 141, σελ. 147-148. Εκεί αναφέρθηκε ότι όταν γίνεται παράβαση των όρων της αναστολής το πρωταρχικό ζήτημα που πρέπει να μελετηθεί είναι κατά πόσο η παράβαση αυτή είναι για οποιοδήποτε λόγο δικαιολογημένη ή η βαρύτητα της μειώνεται εξαιτίας οποιωνδήποτε περιστατικών. Τονίστηκε ότι το Δικαστήριο δεν εκδικάζει εκ νέου 25 την ορθότητα της ποινής φυλάκισης που είχε επιβληθεί, στην απουσία δε κατάλληλων περιστατικών που μειώνουν τη βαρύτητα της παράβασης των όρων της αναστολής, ενεργοποίηση πρέπει να διατάσσεται ως κανόνας. Όπου οι όροι αναστολής τονίστηκε στην υπόθεση *Λούκα*, 30 παραβαίνονται το υπόβαθρο πάνω στο οποίο διατάχθηκε η αναστολή καταρρέει και ο πρωταρχικός λόγος για να μην ενεργοποιηθεί η ποινή της φυλάκισης εξαφανίζεται. Ο κατηγορούμενος δεν μπορεί να παραπονεθεί, γιατί παραβαίνοντας τους όρους με τους οποίους η φυλάκιση αναστάλθηκε, υπολογισμένα ριψοκινδύνεψε την ελευθερία του την 35 οποία και στερείται από δική του εσκεμμένη πράξη.

5 "... ενεργοποίηση ανασταλείσας ποινής συνδέεται κατ' εξοχήν με τους λόγους για τη μη τήρηση των όρων κάτω από τους οποίους η ποινή έχει ανασταλεί και όχι με την ομοιότητα μεταξύ του νέου αδικήματος και εκείνου για το οποίο είχε ανασταλεί η ποινή."

10 Στην προκειμένη περίπτωση, λαμβάνοντας υπόψη την σοβαρότητα της υπόθεσης, όπως και των υποθέσεων που λήφθηκαν υπόψη, που έδειχναν μια συστηματική έλλειψη σεβασμού προς το Νόμο, βρισκουμε ότι ο εφεσείων εκρίθη κατά τρόπο επιεικέστατο γεγονός το οποίο δείχνει ότι το Πρωτόδικο Δικαστήριο έλαβε υπόψη όλα τα περιστατικά της υπόθεσης και τις προσωπικές συνθήκες του εφεσείοντα. 15 Στον εφεσείοντα είχε δοθεί η ευκαιρία να αποφύγει τη φυλάκιση, με την αναστολή που είχε διαταχθεί τότε, αλλά αυτός δεν τίμησε την εμπιστοσύνη που το Δικαστήριο του έδειξε την προηγούμενη φορά.

20 Εκείνο όμως το οποίο κρίνουμε ότι θα έπρεπε να είχε αποφευχθεί από τον Πρωτόδικο Δικαστή, είναι η διαταγή καταβολής, μετά την αποφυλάκιση του, £221 εξόδων της Κατηγορούσας Αρχής. Έχει τονισθεί από τη Νομολογία μας ότι τα έξοδα ποινικών υποθέσεων ειδικά σε περιπτώσεις που διατάσσεται η φυλάκιση κατηγορουμένου, εκτός 25 εάν υπάρχουν ειδικοί λόγοι, πρέπει να βαρύνουν την Κατηγορούσα Αρχή.

30 Ως εκ τούτου απορρίπτεται η έφεση, ως προς το θέμα της ενεργοποίησας της ποινής φυλακίσεως, επιτρέπεται όμως σε ότι αφορά τη διαταγή των εξόδων τα οποία θα πρέπει να καταβληθούν από τη Δημοκρατία.

Η έφεση απορρίπτεται και επιτρέπεται μόνον ως προς τα έξοδα τα οποία να πληρωθούν από τη Δημοκρατία.